

NIEUWSBRIEF

Imani **Belgium** vzw

Ontwikkelingsorganisatie
info@imanibelgium.org
<https://www.imanibelgium.org>

Zeventiende jaargang nr.42

4 november 2023

Voorwoord

Wat we het voorbije jaar meegemaakt hebben tart elke verbeelding: oorlog in Ukraine, zware aardbevingen in Turkije, aardbeving in Marokko, dambreuk in Libië, aardbeving in Afghanistan, oorlog tussen Israël en de Palestijnen, met al bijeen enkele honderdduizenden doden.

We leven in een wereld in verandering. In deze situaties zien we altijd weer het slechtste in de mens naar boven komen... maar ook het mooiste. Opnieuw leren we dat de plaats op aarde waar iemand geboren wordt, voor het grootste deel bepaalt welke kansen en opportuniteiten hij/zij in het leven zal krijgen en welk soort leven hij/zij zal kunnen leiden.

Het lijkt wel alsof iemand ons de armoede en ellende in Afrika wil doen vergeten. Maar ondanks wat er in de rest van de wereld gebeurt, blijft ook dié armoede en ellende torenhoog. Afrika dreigt daardoor nog méér dan vroeger 'het vergeten continent' te worden. Reden genoeg voor Imani Belgium vzw om haar commitment voor de kansarme bevolking van Oyugis in Kenia verder te zetten.

Frans en Lea reisden eind september voor een viertal weken naar het Imbeke opleidingscentrum in Oyugis om de kwaliteit van de opleidingen te beoordelen en de opties voor de verdere constructie van een internaatgebouw op het Imbeke terrein te bekijken. Een paar interessante artikels over hun reis zijn te lezen in deze nieuwsbrief.

Voorts maakt Imani Belgium zich op voor haar jaarlijkse quizavond op 9 december en voor het kerstconcert met Barbara Dex en Sandrine, in samenwerking met gospelkoor Voices te Merksplas op 16 december. Ook hierover vinden jullie informatie in deze nieuwsbrief.

En daarmee stevenen we alweer af op het einde van het jaar 2023. De huidige wereldgebeurtenissen stemmen ons somber en we weten dat ons werk in Kenia maar een druppel op een hete plaat is om de wereld te verbeteren. Maar we doen wat we kunnen onder het motto: "Blijf niet te veel staren naar de gehele trap; zet gewoon de eerste stap!"

Veel leesplezier!

Leo Versteynen

We Serve

Waterputfestival te Lichtaart

Ook dit jaar sloegen de Lichtaartse christelijke verenigingen de handen in elkaar om aan de inwoners een spetterend 'Waterputfestival' aan te bieden.

Op 18 mei was het weer zover. Ook dit jaar was het een groot succes. Steeds opnieuw is het mooi om te zien hoe mensen af en toe behoefte hebben om eens helemaal uit de bol te gaan en de dagelijkse sleur even te vergeten.

Imani Belgium was ook dit jaar aanwezig met een 5-tal helpers om de nodige steun te bieden bij de organisatie. We zagen een enthousiaste menigte die genoot van het gebeuren. De opbrengst komt ten goede aan vier goede doelen, waaronder ons Imbeke project in Kenia.

Op 1 september 2023 vond de symbolische overhandiging van de opbrengst plaats aan de vier goede doelen (zie foto 2). Voor Imani Belgium vzw namen Frans, Michel en meester Walter de honneurs waar.

De formule die men hanteert in Lichtaart is er duidelijk één die werkt. We zagen opnieuw een perfecte samenwerking tussen de deelnemende verenigingen. Een dynamiek die nog maar zelden te zien is in het gemeenschapsleven. Wat Imani betreft hopen we alvast dat men in Lichtaart in de toekomst op hetzelfde elan doorgaat.

Imani Belgium steekt Missie- en Ontwikkelingshulp Merksplas & Zondereigen een hart onder de riem.

Op 28 mei 2023 organiseerde Missie- en Ontwikkelingshulp Merksplas & Zondereigen hun jaarlijkse solidariteitsontbijt in 'de mart' te Merksplas. Wij van het bestuur van Imani Belgium gingen er langs om te genieten van een rijkelijk ontbijt en om bij te leren over de goede doelen die zij steunen.

Later op het jaar, op 1 november 2023 organiseerden zij een pannenkoekencafé in GC De MARc/kT te Merksplas. Bestuursleden van Imani Belgium namen deel om hen te steunen en om te smullen van hun heerlijke pannenkoeken.

De vereniging Missie- en Ontwikkelingshulp Merksplas & Zondereigen staat op de vooravond van een heuglijke gebeurtenis. Ze zullen namelijk volgend jaar hun honderdjarig bestaan vieren. En reken maar dat zij dit jubileumjaar niet ongemerkt voorbij zullen laten gaan!

Wij van Imani Belgium wensen hen een fantastisch jubileumjaar en nog vele jaren van inzet voor projecten van missionarissen en ontwikkelingshulpers.

Leo V.

Nov. 2023

EVENEMENTEN

**BARBARA DEX
SANDRINE
& GOSPELKOOR VOICES**

Imani Belgium i.s.m. Gospelkoor Voices

Rockin' Around The Christmas Tree

Zaterdag, 16 december 2023
Om 20u00 | Deuren 19u00 | Inkom 25 € / -12jr 15 €
Kapel Kolonie, Kapelstraat 2, 2330 Merksplas
Kaartenverkoop
michel.van.riel@telenet.be GSM: 0478 95 71 55
www.imanibelgium.org

 VZW IMANI BELGIUM ORGANISEERT
QUIZAVOND

ALGEMENE QUIZ
met
Actualiteit
Sport
Muziek

Zaterdag 9 december 2023 om 20u00 stipt
OC DE DJOELEN, 2360 Oud-Turnhout
Deelnameprijs € 20,00 per ploeg (max.6 pers)
Inschrijven bij Michel Van Riel
michel.van.riel@telenet.be - GSM: 0478 95 71 55
of www.imanibelgium.org

 MET STEUN VAN ROSA
Raad voor Ontwikkelingssamenwerking gemeente Oud-Turnhout
V.U. : Frans Van Miert Vrij van zegel art.98/1

VOLZET

INCHRIJVEN BIJ
MICHEL.VAN.RIEL@TELENET.BE
OF VIA WWW.IMANIBELGIUM.ORG

EVENEMENT NIET TE MISSEN - 17 februari 2024

OC de Djoelen te Oud-Turnhout

**Leen Heylen
& Rein De Vos**

*een muzikale tocht
doorheen het
liefdesleven van*

Edith Piaf

Imani Belgium vzw

Zaterdag 17 februari 2024
Om 20u00 | Deuren 19u00 | Inkom 20€
OC. De Djoelen, Stwg.op Mol 3- 2360 Oud-Turnhout
Parking: Neerstraat 13
Kaarten: michel.van.riel@telenet.be/GSM: 0478 957 155
en via www.imanibelgium.org

Edith Piaf is ongetwijfeld één van de markantste stemmen uit de wereld van het chanson. Met haar hartverscheurende stem wist ze de toeschouwer te raken met ballades die haar tragische leven weerspiegelden.

Leen Heylen leeft zich tijdens haar optreden volledig in in de wereld van Piaf en brengt met veel passie en vakmanschap de bekende en minder bekende liederen van deze grote Franse zangeres. Ongetwijfeld zal Leen je met haar stem en met een prachtige vertolking weten te beroeren.

De accordeonmuziek van Rein De Vos vormt een essentieel onderdeel van dit optreden. Met zijn virtuoos spel is hij niet enkel de begeleider maar draagt in grote mate bij aan de sfeer die ons direct doet denken aan Parijs en de hoogdagen van het Franse chanson.

Terwijl de artiesten zich uit de naad werken om je de avond van je leven te bezorgen, zit je gezellig met je beste maatjes aan een tafeltje te genieten van een drankje.

Iedereen heel hartelijk welkom.

Inschrijven bij michel.van.riel@telenet.be of via www.imanibelgium.org

Optreden van Leen en Rein in de Heischuur in 2019

UW HULP (Stortingen komen integraal toe aan de projecten van Imani Belgium vzw)

Voor giften met een fiscaal attest:

OSJ Prioraat Lage Landen-Steunfonds vzw, Kasteelstraat 14, 9250 Waasmunster

IBAN: BE26 7370 2912 7729

WERKBEZOEK AAN HET IMBEKE

OPLEIDINGSCENTRUM IN OYUGIS 13/09-11/10

ONDERTUSSEN AL WEER EEN PAAR WEKEN THUIS

Er moest weer gebouwd worden in het Imbeke opleidingscentrum. Als volgende fase van het studentdorp stonden een sanitair blok en een watertank op de agenda.

De planning van ons bezoek werd reeds vooraf opgemaakt en besproken. Omdat het belangrijke bouwwerken betrof hadden we een bezoek van vier weken gepland. De inplanting van de gebouwen en de watertank vereisten toch de nodige zorg.

Het werden vier intense weken. De dagelijkse tropische regenbui(en) en de loden hitte maakten het werk extra zwaar. Ik had mijn conditie zwaar overschat. Bij elke draf van de bouwplaats naar het kantoor en andersom trapte ik serieus op mijn adem. Of heeft dat met de leeftijd te maken? De dagelijkse

inspanningen loonden echt wel. Op het einde van ons verblijf voelde ik me veel soepeler, fitter en energiever, alleen spijtig genoeg niet jonger.

We hadden een geweldig team bouwvakkers. Op mijn verzoek allemaal jonge mensen. Ook in moeilijke omstandigheden werkten ze verder en wanneer ik op zeker ogenblik dacht de werken aan de watertank achterwege te laten omdat de bouwput steeds weer volschoot door de regen en telkens weer moest leeggepompt worden, waren zij het die absoluut wilden door gaan. Ze zijn blijkbaar meer vertrouwd met zulke situatie of ik zit al te veel jaren aan mijn bureau, dat kan ook een verklaring zijn. De bouwwerken brachten dus wel wat emotie teweeg die wel eens werd uitgedrukt met krachttermen die in de bouw, althans vroeger, nogal gangbaar waren.

Veel serener en waar je hart warm van wordt is het leven in en rond het opleidingscentrum. Het komen en gaan van de studenten, de schelle groet van de kleine Bazou en de kleine Jewelle die met gillende sirene zich aan moeders rokken klampt telkens ik hen passeer – volgens Sophie is hij bang van mijn kleur en dat terwijl Lea steeds beweert dat ik meer buiten moet komen want dat ik helemaal geen kleur meer heb -, het gefronste voorhoofdje van Enslie die dagen aan een stuk 'hard to get' speelt. Spijtig genoeg eist de bouw alle aandacht en tijd op en blijft er veel te weinig ruimte voor de beleving. Hoewel bij tijd en wijle lukt het toch, zo even tussendoor. Bijvoorbeeld wanneer ik de appeltjes schil die 's morgens bij het ontbijt lagen. Lekkere zoete appeltjes afkomstig van het Keniaanse hoogland. Ik zet me dan in de schaduw op de bank onder de vijgenboom, waar ook de peuters hun speelterrein hebben. Wanneer de moedigste, Bazou natuurlijk, zijn stukje in ontvangst komt nemen, volgen de anderen één voor één, ook Enslie die haar trots wel wil laten varen voor een stukje appel maar daarbij vergeet de fronsen uit haar voorhoofdje te halen. Van de appeltjes, die

ik zelf ook zo graag lust, blijft niets over wanneer de kleine handjes zijn gevuld. De smikkelende mondjes maken dit meer dan goed.

Sommige van deze kindjes zijn geboren toen de moeder hier haar opleiding kreeg. Bijvoorbeeld Mesi, die nu acht maanden oud is. Zijn moeder, Emmaculate Anyango Ouma, 22 jaar en single, studente snit & naad, heeft veertien dagen na haar bevalling de lessen terug hervat. Emmaculate is geen alleenstaand geval er zijn nog alleenstaande moeders tussen onze studenten. Twaalf studenten zijn tussen de 15 en 20 jaar, dertig zijn tussen de 20 en 30 jaar en slechts één is ouder dan 30 jaar. Twee zijn getrouwd, al de rest is alleenstaand, waaronder zeven met een kindje. Als ik dit bij de staf ter sprake breng is het antwoord "jonge meisjes worden zwanger". Niet dat het hen onverschillig laat, integendeel. Bij de opleiding horen namelijk ook lessen omtrent zelfrespect, eigenwaarde, zelfbeschikking en zelfstandigheid, hun grenzen aangeven, voortplanting en gezinsplanning. Niettegenstaande al de inspanningen die getroost worden niet altijd het beoogde resultaat opleveren, hoor ik hier nooit dramatisch doen over een ongeplande zwangerschap. Ik ervaar dat hier in Imbeke alles in het werk wordt gesteld om de toekomstige moedertjes te begeleiden en bij

te staan waar nodig. Ik zie hoe de moedertjes liefdevol omgaan met hun kindjes, hen netjes kleden, hen koesteren, hen dik in de schuim zetten wanneer ze gebaad worden. Ik zie hen niet chagrijnig rondlopen hoewel de zorg voor hun kindje toch een dagelijkse last moet zijn gezien de omstandigheden. Maar ik zie ook niet-moedertjes zorgdragen voor de kindjes waarvan de moeder even belet is of

boodschappen gaat doen. Dit is waarom Sophie Imbeke altijd een familie noemt. De band met Imbeke wordt bij sommige studenten zo sterk dat ze node Imbeke verlaten op het einde van hun opleiding. Dat zal zeker het geval zijn voor Maureen Akoth Onyango, leerling kok, 21 jaar oud, single en zes maanden zwanger toen wij toekwamen. Tijdens ons verblijf kwam Maureen in het huis van Sophie wonen en mocht bij wijze van stage voor ons koken en het huishouden doen. Maureen heeft een zachte persoonlijkheid en heeft zich bijzonder goed van haar taken gekweten. Als Maureen 's avonds op haar innemende manier aankondigde "dinner is ready", dan ging je al met veel goesting aan tafel. Ze maakte dus gedurende enkele weken deel uit van ons leven en wekte onze interesse voor haar. In Imbeke wordt de privacy van de studenten in alle omstandigheden gerespecteerd. Bijvoorbeeld vragen naar de

omstandigheden van hun zwangerschap worden niet gesteld. Voor sommige kan de aanleiding traumatisch zijn geweest of het gevolg van een losbollige flirt of ... We vragen Maureen dus niet hoe ze zwanger is geraakt. Ik vroeg haar wel hoe ze haar toekomst ziet. Haar antwoord: "Blank", blanco dus. Het is een feit dat Maureen langer dan voorzien in Imbeke zal wonen. Haar stiefvader wil haar niet meer zien sinds hij weet dat ze zwanger is. Op de koop toe werd ook haar zus zwanger en zal die Maureen komen vervoegen in Imbeke. Op die manier wordt Imbeke ook een "safe space", een plaats waar de veiligheid van kwetsbare mensen gegarandeerd is. Deze rol vervulde Imbeke ook tijdens de schoolvakantie voor een aantal Kisii meisjes. Onder het mom van een training verbleven deze meisjes in Imbeke om te ontkomen aan de rituele besnijdenis die bij de Kisii nog wel gangbaar is. De meisjes zijn na de schoolvakantie vanuit Imbeke rechtstreeks terug naar hun school gebracht om heibel met hun thuis te vermijden. Toen we in 2021 in voorbereiding op de ontwikkeling van het studentendorp een eerste slaapplek hebben gebouwd noemden we dit project reeds "Veilig Huis".

Dit toont aan dat Imbeke meer is dan een school, het is een thuis voor hen die elders niet meer welkom zijn en een veilig toevluchtsoord voor hen die bescherming nodig hebben.

In 2014 bij het bouwklaar maken van het perceel heb ik geijverd voor het behoud van de twee vijgenbomen (the tree that was cursed by Jesus that would not bear fruits), de bomen die door Jezus waren vervloekt en dus nooit vruchten zouden dragen (de Kenianen kennen de bijbel).

In de schaduw van deze bomen genieten de bouwvakkers van hun middagmaal dat met veel zorg en toewijding wordt bereid door Benter en Pamela. Straf eten "strong food" naargelang de moeilijkheid van het werk. Maar ook de studenten verzamelen zich op deze plek tijdens vrije uren of na de schooltijd. Lea komt me roepen op de bouw. Er zijn studenten die wat willen weten van ons en met haar kennis van de Engelse taal lukt het niet. Mijn Engelse woordenschat is ook niet van die aard dat ik hele boeken kan schrijven maar meestal lukt het wel om mij

verstaanbaar te maken. Ik zet me dus bij hen op de bank, in de schaduw van de vijgenboom en vertel wat over België, het leven hier bij ons, welke groenten en gewassen we telen, wat we eten, of we een koning hebben of een president...enfin, de dingen die we elk jaar mogen vertellen. Zegt Lea opeens: "Dat ene meisje kijkt altijd kwaad naar mij". Dat ene meisje blijkt Esther Moora Onyanka te zijn, 16 jaar. Esther begon na haar lager onderwijs in het eerste jaar middelbaar. De hoofdonderwijzer kwam persoonlijk aan Sophie vragen of Esther een opleiding kon komen volgen in Imbeke. Het is maar de vraag hoe Esther een diploma van het lager onderwijs kon behalen, zij kent geen Engels, nauwelijks iets van Swahili en kan geen zin in eenmaal lezen. De moeder van Esther schijnt onderontwikkeld te zijn. De reden van haar onverschilligheid tegenover Lea was dus duidelijk, Esther verstaat geen Engels en houdt zich daarom afzijdig. Met een studente als tolk heb ik Esther aangesproken en het gesprek bezegeld met een stevige 'high five', een taal die ze dus wel verstond. Vanaf toen krijgen we dagelijks een brede glimlach van een mooi maar bedeesd meisje dat onze

speciale aandacht krijgt. Esther volgt de opleiding koken en catering en maakt volgens Loyce gestadig vorderingen. In Imbeke komt het wel goed met haar.

Ik moet al veertien dagen van Lea horen dat mijn haar eraf moet! De schaarse pijlen steken te hoog ten hemel en dat stoort haar. Het excuus dat ik er geen tijd voor vrij kan maken blijft natuurlijk niet houdbaar met een ganse klas kapsters vlakbij. Ik krijg dus een afspraak met Emmaculata Atieno Onyango die onder het toezien van Lea mijn haarsnit moet verfijnen. Ik zet mij in de wankele barbierstoel. Emmaculata verkondigt enthousiast dat ze graag barbiert. Voor aanvang wordt de tondeuse grondig ontsmet. Netheid is geen ijdel woord. Ik krijg een boordje rond mijn hals en een handdoek over mijn schouders. Ik geef nog even aan dat het niet helemaal kletskep hoeft te zijn. Even enthousiast als ze zich aankondigde begint Emmaculata aan de scheerbeurt. Lea schiet in paniek "Frans, ze scheert u helemaal kaal". "Te laat, Lea, laat ze maar doen". Ik vind het gewoon fantastisch dat ze zo zelfzeker tewerk gaat en zich niet stoort aan de wanhoopskretten van Lea. Leilah Jenipher, die wekelijks Lea's haar wast, assisteert en wijst de plaatsen aan waar er nog een weerbarstig haartje staat. Wanneer Emmaculata de tondeuse vanaf mijn jukbeen aanzet om mijn baard te scheren vraag ik even een time out om haar duidelijk te maken dat niet alles er af moet en dat ik graag nog wat baard zou overhouden. Zij geeft hieraan gevolg en gaat verder behoedzaam te werk. Na de scheerbeurt wordt mijn hoofd langs alle kanten flink afgeborsteld en met een frisse verkoelende aftershave, of zoiets, ingewreven. Dan volgt de waarschuwing "dit is warm" en leggen ze een warm gestoomde handdoek over mijn gezicht. Een massageke maakt het af. Ik ben verwend voor de som van vier euro. Als blijk van waardering en dank heb ik daags nadien het onderstel van de barbierstoelen stevig aangeschroefd, waarvoor ik op mijn beurt een applaus kreeg als waardering, nadat ik eerder ook al een stekker aan het snoer van de waterkoker had gezet.

Het is een zegen dat Imbeke geleid wordt door een straf team. Uitdagingen zijn nooit ver weg. (Wordt vervolgd)

Lea en Frans

In de volgende nieuwsbrief, meer over de goede werken van het fantastisch Imbeke Bouwteam en foto's van de bouwwerken.

